

LUCIE HENRIETTE HERMELIN föddes den 18 november år 1900, i likhet med sina fem syskon, på Österby gård i Södermanland. Sina namn fick hon från sin farmor Lucie Liljenstolpe och sin styv-mormor Henriette Kuylenstierna.

Hennes nyfikenhet på livet och hennes ofta upprepade "Vad är det?" gav henne tidigt smeknamnet "Lilla vad är det" eller Vudde, ett namn som hon, blnad släkt och vänner, fick behålla.

Även om hon i tidigaste ton-åren flyttade från den sörmländska herrgårdsmiljön hade denna i viss mån präglat henne och åtminstone några av vänskapsbanden från denna tid varade, med brevväxling, livet ut.

I likhet med sina tre systrar genomgick hon Anna Sandströms Skola för Flickor i Stockholm och vintrarna tillbragte hon i olika "skolhushåll" och så småningom i familjens stockholmsväning Valhallavägen 107. Om somrarna vistades hon hos familjen i Villa Vera i Sömmens stations-samhälle men ofta även på Vålberga gård hos sin styv-mormor eller hos ~~sina~~ sina vänner på sörmlandsgårdarna.

Vålberga övergick vid styv-motmors död 1919 genom arv i familjens ägo och Vålberga kom för Vudde att bli den plats i Sverige där hon kände sig vara hemma. Även i detta grannskap knöt hon livslånga vänskapsband.

Även om Vudde lärde sig rida på gårdarna i Sörmland och Östergötland så var hon nästan årsbarn med bilismen i Sverige. Medan hennes far tog körkort i 60-årsåldern så tog Vudde sina första körlektioner vid 18 - 19 årsåldern i familjens Ford modell T med åtföljande körkort. Men tidigare än så hade hon provat fartens tjusning i ~~i~~ sällspak med olika uppvaktande kavaljerer blnad herrgårdsfolk och teknologie studerande, vilka då ofta utgjorde landets elit-bilister. Vudde var en flitig åskådare till tjugotalets hastighetstävlingar. Sitt intresse för snabba bilar behöll hon var ännu vid sin död vid ~~XXXX~~ 68 års ålder ägare av en Lotus, ett namn som endast för släktens mest motorintresserade medlemmar möjligen kan ge några associationer. Tidigare än de flesta hade hon även flugit som passagerare i den tidens öppna flygplan.

Bland teknologer fann Vudde sin make, Curt Rosenblad, med vilken hon gifte sig 1930. Bröllopet ägde rum på Vålberga och vigseln i Vreta Klosters kyrka. Vudde gifte sig alltså sent och dessförinnan hade hon hunnit se sig om i världen och bl. a. flera gånger besökt USA och där haft plats hos olika familjer. Mycket i Amerika i fråga om frihet och framåtanda tilltalade henne.

Hennes äktenskap blev sällsynt lyckligt och med den unge civilingenjören gjorde hon otaliga bilresor sommar som vinter för att besöka Norrlands och Finlands alla cellulosafabriker. Resorna skedde i öppen bil. Täckta fordon räknades inte riktigt som bilar på 30-talet.

Som gift bodde Vudde först i Sundsvall och sedan i Södertälje och Stockholm innan familjen Rosenblad, i januari 1949, flyttade till USA och Princeton. I Stockholm och Södertälje föddes barnen Ebba 1931, Axel 1933, Anna 1935, Elof 1937 och Eberhard 1943.

Curt Rosenblad hade under tiden blivit en allt mera känd uppfinnare men Vudde fick aldrig uppleva glädjen att se sin älskade Curra bli promoverad till teknologie hedersdoktor, vilket ägde rum vid Chalmers Tekniska Högskola 1970, två år efter hennes död.

Bosättningen i Amerika ägde rum i den vackra villastaden Princeton i New Jersey, några mil utanför New York, först i en hyrd villa men från januari 1960 i en egen villa. Den egna villan var inte stor men bekväm och vacker och helt avpassad efter Vuddes och Curts intentioner och önskemål om en bostad för dem själva sedan barnen flyttat hemifrån. Den hade många drag där herrgårdstraditioner förenades med amerikansk bekvämlighet. T.ex. matsal i bästa herrgårdsmöblering och med kinesiskt porslin på väggarna skilt med en bardisk från köksavdelningen med spis kyl- och frysskåp panelade i ädelträ. I vardagsrummet vars ena vägg, helt i glas, vätte mot gårdens blommer och vårdträd, fanns givetvis en öppenspis och badrummet i anslutning till sängkammaren förseddes, till arkitektens och byggmästarens ohöljda förskräckelse, men i god överensstämmelse sörmländs tradition och "gröna villan" på Vålberga, icke med tre men väl med 2 WC:n. Garaget hade två bilar, en stor och en liten, båda två-sitsiga och båda kapabla för 200 km/h. I denna drömbostad, som Vudde skötte helt utan hemhjälp, belägen i ett ganska ganska vildvuxet parkområde och med rådjur och annat vilt ofta strövande över tomten, framlevde Vudde sina sista år.

Villan var en ständig träffpunkt icke endast för barnen och deras växande växande familjer, med efter hand åtta barnbarn, utan även för cellulosa- och pappersfolk från hela världen och sådana amerikabesökare från Sverige doko alltid, förr eller senare, upp i det rosenbladiska hemmet, ofta på lunch med snabba svenska rätter serverade av värdinnan direkt från spisen.

Vudde blev ett offer för modern (men icke tillräckligt modern) kemi. En stundom återkommande huvudvärk botades effektivt med ett schweiziskt huvudvärkspulver. Medlet påverkade, det vet man nu, njurarna och gav indirekt anledning till huvudvärk.

Vudde avled den 5 mars 1968 på grund av bristande njurfunktioner. Mänskligt att döma borde hon haft många års innehållsrikt liv tillgoda. Enligt sin egen önskan kremerades hon och hennes stoft ströddes för vinden över havet.

1971.06.17.
CMH

(Carl eller H-u)